

ἥς σχολάρχης ἀνεδείχθη ἀπὸ τοῦ 1768—1772 ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Καλλίνικος Μπάρκοσης, αὐτάδελφος τοῦ Νικολάου, ἐπὶ τετραετίαν, ὅτε διελύθη διὰ παντός. Τοῦ δὲ Κυρίλλου διάδοχος ἐν τῇ Στοᾷ ἐγένετο τῷ 1769 ὁ μαθητὴς του Δημήτριος ἱερεὺς ὁ ἐκ Κοζάνης· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐκ τῶν περιστάσεων ἡ Κοζάνη ὑπέστη πολλὰ, ἐξ ὧν τῷ 1774 ἡ Στοὰ ἐκλείσθη. Κατὰ δὲ τῷ 1775 νέα συνέστη Σχολὴ ἐν Κοζάνῃ, ἥς προέστη Ἰωάννης ὁ Αἰτωλὸς μέχρι τοῦ 1782, ὅτε διεδέξατο αὐτὸν ὁ ἐκ Κοζάνης Στέφανος Σταμκίδης, μαθητὴς τοῦ ἐν Τυρνάβῳ Πεζάρου, καὶ τοῦτον μετὰ ἓν ἔτος (1783) ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Ἀμφιλόχιος Παρασκευᾶ, μαθητὴς τοῦ Μπαλάνου, ἰδιωτικῶς διδάσκων ἐν Κοζάνῃ ἀπὸ τοῦ 1779· δημοσίᾳ δὲ ἐδίδαξεν ὁ Ἀμφιλόχιος ἀπὸ τοῦ 1783—1795 καὶ πολλοὺς ἀνεδείξε μαθητὰς· τοῦτον διεδέξατο ἐπὶ ἓν ἔτος ὁ μαθητὴς του Γεώργιος Παπαδόπουλος ἐκ Κοζάνης, ὅτε καὶ πάλιν προσεκλήθη ὁ Ἀμφιλόχιος, διδάξας μέχρι τοῦ 1797, ὅτε πεσοῦσης τῆς Ἐνετικῆς Ἀριστοκρατίας, παρ' ἣ ἦν κατατεθειμένον τὸ κληροδότημα τῆς Σχολῆς, ἔπνευ τὰ λοιπὰ καὶ ἡ Σχολὴ. Συστάσης δὲ καὶ αὐθις ἐξ ἐράνου τῆς Σχολῆς προέστη αὐτῆς ὁ μαθητὴς τοῦ Ἀμφιλοχίου Γεώργιος ὁ Λούιος, ἐν Βελθενδῶ διδάσκων, ἀλλὰ μετὰ δύο ἔτη (1799) παρητήσατο καὶ οὗτος. Ἐκτοτε ἡ Σχολὴ ἐκλείσθη ἐπὶ ἐξαετίαν ὀλόκληρον, τῶν ἐφημερίων ἀναπληροῦντων κατὰ τὸ δυνατόν τὴν ἔλλειψιν. Ἀλλ' ὅμως πάλιν ἐράνω τῶν πολιτῶν ἠνοιχθῆ τῷ 1805, Σχολάρχης δ' αὐτῆς ἀνεδείχθη ὁ ἐκ Κοζάνης Γεώργιος Γιαννάκης Οἰκονόμος, μαθητὴς τοῦ Ἀμφιλοχίου, ἐπὶ τρία ἔτη, ὅτε διεδέξατο αὐτὸν ἐπ' ὀλίγον (1808) ὁ ἐκ Ζαγορίου Χριστόδουλος Κλονάρης, ὃν διεδέξατο ἔκτοτε ὁ ἀξιόλογος διδάσκαλος Στέφανος ὁ Σταμκίδης, πολλοὺς παρασκευάσας μαθητὰς καὶ ἐκ τῶν πέριξ, διδάσκων ἐπὶ πολλὰ ἔτη μέχρι τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως, ὅτε καὶ βιβλιοθήκη συνέστη ἀξιόλογος. Ἐκτοτε ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ἡ Κοζάνη ἦν ἐστερημένη Σχολῆς ἐπαρκούσης τῇ πνευματικῇ ἀνάγκῃ· βαθμηδὸν ὅμως τοῦ σάλου κοπάσαντος, καὶ τοὺς τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς οἴακας ἰθύνοντος Βενιαμὶν τοῦ Θεσσαλονικέως, μεθ' ὃν (1848—) τοῦ λογίου καὶ ἀξίου διαδόχου αὐτοῦ καὶ τὴν ψυχὴν εὐγενεστάτου Κυρίου Εὐγενίου, συνέστη βαθμηδὸν Ἑλληνικὴ Σχολὴ αἰετοτε βαίνουσα ἐπὶ τὰ πρόσω διδάσκοντος ἐπὶ πολλὰ ἔτη (1830—)